

De Ceou , juni 2008

Parabel van de Eekhoorn en het Wezen van beweging

Door Maaïke

"Zeg Eekhoorn, daar op dat zwarte stoeltje bij die groene tent, daar zit een vrouw met een rood vestje.

Ze zit te schrijven over wat wij zullen gaan zeggen.

Ze zit dat gewoon te doen, terwijl nog niets hebben doorgegeven aan haar. Nou ja, niets, op dit moment nog niets.

Ze vertrouwt op ons, ze vertrouwt erop dat haar hand vanzelf onze woorden gaat schrijven.

Ze vertrouwt dus de beweging van haar hand."

"DUS", zegt de Eekhoorn tegen het Wezen van beweging, "DUS jij bent gewoon al in haar aanwezig. Jij hoeft dus nu niets meer te zeggen, want je bent jezelf al aan het manifesteren in haar!"

"Precies", zegt het Wezen van beweging "en nu jij nog!"

Wat geef jij door aan die vrouw met dat rode vestje, daar op die zwarte stoel?"

"Tja", zegt de eekhoorn, "een beetje flauw ben je wel, want ook ik sta voor beweging, nu maai je het gras voor mijn voeten weg."

"Nee Eekhoorn, je vergist je!"

Jij bent een fysiek aanwezig dier en ook in jou ben ik een manifestatie. Ik ben ook in jou!"

"Tja", zegt de Eekhoorn, "denken daar doe ik nu maar even niet aan. Ik hoef het allemaal niet te weten, want ik ben het aan het doen. Bewegen, bedoel ik dan. Die vrouw heeft mij hier zien gaan van boom naar boom, terwijl ze met klank naar buiten ademde. Die vrouw beweegt wel, daar ben ik niet bang voor."

"Eekhoorn, zeg iets over wijsheid of over vaart" suggereert het Wezen van beweging. "Zeg iets over je impulsen die aan je bewegen vooraf gaan. Zeg iets tegen die vrouw, wat ze kan horen en kan begrijpen.

Voel de wind komt je al helpen. Die blaast en brengt alles in beweging.

Eekhoorn, als ik het goed hoor, dan wil ze iets horen over je impulsen, over wat jou in beweging zet."

"Okay" zegt de Eekhoorn, "ik zal even intunen.

Daar komt-ie :

- soms is het de wind, zoals nu.
- soms is het de zon.
- soms de honger.
- soms kramp in mijn staart.
- soms mijn wens om mijn eigen vitaliteit weer eens te ervaren.

Maar meestal is het omdat mijn eekhoornwezen het gewoon wil. Het hoort bij mijn essentie, ik moet gewoon af en toe bewegen.

Mijn eigen wezen wil het, dat heeft een afspiegeling van jou in zich opgenomen, Wezen van beweging.

Vind je dit een goed antwoord?"

"Heel goed", zegt het Wezen van beweging, "daar moet die vrouw met dat rode vestje het maar mee doen.

Ook in haar zit een afspiegeling van mij en van jou trouwens ook. Ook haar wezen wil bewegen.

De wind zal haar helpen. Hoor maar, hij waait al weer mee.

Dus eerlijk is eerlijk, dit is een parabel van het Wezen van beweging en de Eekhoorn, samen met de Wind."

"En wat doet die Tor daar in de ingang van haar groene tentje?"

"Die Tor, die vertegenwoordigt het trage bewegen, van stap naar stap. Jij Eekhoorn bent flitsender en sneller. Jij zigzagt. Dat doet deze oude Tor niet. Die is gewoon traag en dat is helemaal okay.

De kleur die hij draagt is een cadeautje voor de vrouw. Het rode koper met een groene glans, daar mag ze zich mee verbinden."

"Waar staat die kleur dan voor?"

"Voor al het edele van de aarde!"

"Waar ga jij nu heen Eekhoorn, als ik vragen mag?" "Ik? Ik ga samenvallen met de eekhoorn die zij in het zuiden heeft.

En wat heeft ze aan jou gevraagd?"

"Ze vroeg mij hoe ze de beweging van haar hart voller kan laten klinken."

"En wat heb je haar geantwoord?"

"Dat ze elke dag moet beginnen met een bewustzijnsoefening en dat ze daarna de dag in moet stappen, om alles tegen te komen wat er is.

En dat ze moet oppassen voor afgescheidenheid!"

